

De Nieuwe Kleuren

Trimestrieel tijdschrift van V.v.N.K. - Geel

Maart 2015

Algemene ledenvergadering

Onze volgende algemene vergadering gaat door op **zondag 29 maart 2015** te 9:30 uur in het "Wijnhuis", Stationsstraat 56, 2440 Geel.

Agenda

- Huldiging van de V.v.N.K. wereldkampioenen
- Jaarverslag 2014
- Verslag show 2014
- Ontlasting van de bestuurders
- Pauze
- **Sjaak de Jong:** vragenuurtje

De vergadering van maart is onze statutaire vergadering waarop we een financieel overzicht leveren van onze show en ons werkjaar.

Daarna zullen we de resterende tijd opvullen met het beantwoorden van vragen van onze leden aangaande kweek of andere thema's.

Uiteraard mogen ter plaatse nog vragen gesteld worden, maar mochten jullie al wat in gedachten hebben, stuur deze vragen dan al naar Sjaak, hetzij per e-mail hetzij via een kort telefoontje.

Clubnieuws ☆ Clubnieuws ☆ Clubnieuws

Redactioneel:

Elke inzender of opsteller van een artikel is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn publicatie.

Ringen en lidgelden 2015:

Voor gedetailleerde informatie over ringenbestellingen en lidgelden verwijzen we naar onze nieuwsbrief van juni of naar onze website www.vvnk.net.

V.v.N.K. etentje op 28 februari laatstleden:

Ons jaarlijks etentje met onze vereniging is weer een groot succes geworden: niet minder dan 124 deelnemers, waaronder heel wat mensen die op onze show voor de V.v.N.K. geholpen hebben en zoals jullie weten, worden die gratis uitgenodigd.

Speciaal aan deze editie was dat we 'officieel' afscheid genomen hebben van Eddy en er was geen beter moment om dit te doen dan te midden van 'zijn' ploeg van helpers, die hij jarenlang begeleid heeft om alle werkzaamheden op onze show optimaal te laten verlopen. Voor de gelegenheid hadden we ook Eddy en Nieke's zonen uitgenodigd, schoondochter en oudste kleinzoon Helder.

Vanuit de vereniging hebben we gezorgd voor een karikatuur van en voor Eddy, een bloemetje voor Nieke en een bon voor een volledig weekend met zijn beiden, inclusief diner en ontbijt.

Verder in deze nieuwsbrief lezen jullie nog een afscheidswoordje aan Eddy.

Bestuur:

Ons bestuur heeft beslist om een einde te maken aan de samenwerking met Gilbert Vanden Borre als bestuurslid. Wij willen Gilbert hierbij bedanken voor alles wat hij het voorbije jaar voor onze vereniging gedaan heeft, met name het opzetten van een gemoderniseerde website en het optimaliseren van onze advertenties en standaard documenten.

We hopen dat we Gilbert zullen mogen blijven verwelkomen als lid op onze ledenvergaderingen en show. We zullen jullie ook zo snel mogelijk – tegen volgende nieuwsbrief – laten weten waar jullie in de toekomst terecht kunnen voor aanpassingen aan jullie kwekersinformatie op de website.

Volgende ledenvergadering: zondag 28 juni 2015.

In memoriam Mies Hoeks

Op 3 februari i.l. bereikte ons het droeve nieuws dat ons ere-bestuurslid, en medeoprichter van onze V.v.N.K., Mies Hoeks vrij plotseling op 83-jarige leeftijd was overleden.

In 1971 werd door Walter Vermeulen, Maurice Vandenbergh, Joseph Dieu en De Ridder, allen uit België, en Jaap de Blij, Eddy Oei en Mies Hoeks uit Nederland, de huidige V.v.N.K te Geel opgericht.

Mies was in die tijd één van de meest toonaangevende kleurkanariëkwekers in Nederland. Samen met zijn echtgenote Miet kweekte hij in zijn hoogtij jaren 1.000 jonge kleurkanaries per jaar. Mies was in eerste instantie een topliefhebber in de bruinserie, zilverbrein en zilverphaeo, en recessief wit. In de nieuwe kleuren was hij meester in de satinetkweek en later de topaas. Door de geweldige tentoonstellingsresultaten verkocht hij al deze kanaries particulier, en kwam er zelfs tekort, zo groot was destijds de vraag naar zijn kwaliteitsvogels. Vele liefhebbers hebben in de serre en de keuken aan de Dr. Raupstraat onder het genot van een kop koffie op hun beurt moeten wachten om vogels te kunnen bemachtigen.

Mies was ook keurmeester van de N.B.v.V., en ik heb regelmatig als jonge collega naast hem, "de boer uit Brabant" zoals hij in het westen werd genoemd, de tentoongestelde vogels mogen beoordelen. Als keurder ging hij zijn eigen deskundige weg en was een voorbeeld voor hoe de vogelsport via de keurfiche van de liefhebber op een hoger plan kon worden gebracht. "Van de opmerkingen die ik op de keurfiche schrijf, moet de liefhebber kunnen zien wat slecht, maar ook wat goed is aan een vogel!", was zijn motto.

Graag gaf Mies lezingen in het land, waarbij de mixer voor het maken van eivoer altijd paraat stond. Mies demonstreerde bij menige lezing zijn broodmaling, omdat hij al het commerciële eivoer in die tijd te sterk vond en zijn eigen recept veel betere broedresultaten opleverde. Ook zijn voorkeur voor Viteramin, Supravit, Gistocal en Avityl – om zo maar een paar oude voedingssupplementen te noemen – werd door vele liefhebbers dan ook direct overgenomen. Tot vandaag gebruiken nog heel wat mensen – onder andere in ons bestuur – supplementen die Mies aangebracht heeft.

Naast het kweken van kanaries waren Mies en zijn echtgenote Miet bezeten van het kweken en verzorgen van bloeiende planten. Aanvankelijk fuchsia's, maar later vooral ook dahlia's waren hun favoriete planten. Van heinde en verre kwamen bewonderaars van deze planten soms met touringcars om deze - bloemenzee bij hem thuis of op zijn jaarlijkse show te Postel te bewonderen.

Naast de planten en vogels hadden Miet en Mies nog een derde hobby: het verzamelen van vooral Frans antiek. Zij bezochten beurzen en tentoonstellingen tot zelfs in Frankrijk om weer een aanvulling op hun collectie te vinden. In de deftige huiskamer, waar niemand binnen mocht komen – volgens mij Mies zelf ook niet – stonden de mooiste pendules en kasten, schilderijen, kandelaars, enz waarop menig museum jaloers zou zijn.

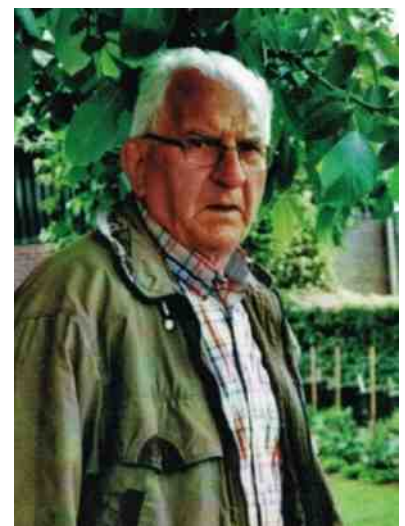
Wreed was het dan ook dat Mies,

nadat Miet 20 jaar geleden getroffen werd door een ernstige ziekte, van zijn steun en toeverlaat afscheid moest nemen. Gelukkig heeft hij in zijn nieuwe appartement de Elsenhof zijn leven weer opgepakt en nog vele gelukkige jaren gekend. Aldaar ontstond zijn laatste grote hobby: de hele dag op TV de aandelenkoersen volgen om zijn verdiende spaarcenten zo goed mogelijk te beleggen.

We hebben Mies als bestuurslid altijd graag in ons midden gehad vanwege zijn grote kennis van onze liefhebberij en zijn bereidheid tot het in de puntjes verzorgen van zijn taken die hij van hieruit als verantwoordelijke meekreeg. Tot op vandaag gebruiken we op elke show mooie en handige houten kassa's die Mies – hij was schrijnwerker – voor de V.v.N.K. gemaakt heeft. Door problemen met de gezondheid moest Mies zijn taak ongeveer 17 jaar geleden overdragen.

Enige weken geleden wilde hij, vanwege een vervelende zurende aandoening, proberen via een operatie, die door zijn arts was afgeraden, zijn leven weer meer kwaliteit te geven. Helaas heeft dit, vanwege onverwachte complicaties, niet zo mogen zijn. "Het is goed zo ...", waren zijn afscheidswoorden.

Sjaak de Jong

Terugblik op onze technische dag 2014

Voor degenen die het gemist hebben: in september 2014 stond onze technische dag in het teken van de opalen, inclusief de mogno's en de quarzo's, de al dan niet nieuwe mutaties die sinds kort ook in Europa beschikbaar zijn, maar hun oorsprong vinden in Brazilië. Tweede thema waren de schimmel vogels.

Onze ondervoorzitter Sjaak had zelf een aantal Braziliaanse mogno's bij. In onze nieuwsbrief van september 2014 hebben jullie hierover reeds een paar opiniestukken gelezen, enerzijds van Sjaak, anderzijds van Constant van Santen. Binnenkort komt er nog een stukje van Gilbert over dat thema. De meeste aandacht ging naar de nieuwe vogels, waarvan niet kan ontkend worden dat het mooie vogels zijn, maar op dit moment voldoen ze niet aan een bestaande standaard en blijft de vraag of het hier nu gaat over een nieuwe mutatie of om een mutatie die zich anders uit omdat de basisvogels (in de klassieke kleuren) in de voorbije jaren sterk geëvolueerd zijn. We zullen zien wat de volgende jaren brengen.

Het tweede thema waren de schimmel vogels, en als ik eerlijk ben, dan moet ik zeggen dat ik persoonlijk hier wat op mijn honger blijven zitten ben. Zelfs bij de lipochroom vogels werd niet echt veel gezegd over de kleurdiepte, over de kwaliteit van de schimmel, over het schimmelpatroon, ... ook niet over hoe een goede schimmel zou moeten gekweekt worden. Nochtans zouden met name kwekers van rood lipochroom vogels hiermee nauwgezet bezig moeten zijn: lipochroom rood schimmel wordt al 35-40 jaar heel specifiek gekweekt, bij de gele vogels is dat nog maar een 15-tal jaren.

Er zijn nochtans zéér véél verschillende soorten schimmels op onze shows en ik denk dat alle kwekers vragende partij zijn om hierin eens een goede richtlijn te krijgen. Toen we samen met Eddy naar een aantal geel schimmel vogels aan het kijken waren, heeft hij – wat mij betreft – precies de vinger op de wonde gelegd toen hij over een bepaalde vogel zei: "Ja, dat is

een schimmel, maar ik zie geen schimmel!". En wat hij bedoelde was: "Ik zie geen schimmelpatroon!". Het was een vogel die eerder 'schimmelstipjes' over zijn hele lichaam had. We kunnen enkel vaststellen dat zowel dergelijke vogels, als vogels met een duidelijker schimmelpatroon, evenveel punten kunnen halen op onze shows en dat vind ik eigenlijk jammer. Ik denk dat vele geelkwekers graag zouden zien dat er één bepaalde lijn gevolgd wordt, door kwekers en keurders.

Nogmaals dank aan al degenen die vogels meebrachten voor onze technische dag!

Désiré

Eddy Vaes: alles mag, niets moet

Beste vrienden,

Eerlijk gezegd, het heeft lang geduurd eer ik aan dit artikel begonnen ben. Aan de ene kant ben ik blij dat ik eens kan schrijven over iemand die zijn loopbaan in ons bestuur afsluit, zonder dat die persoon helemaal weg hoeft te zijn ... aan de andere kant besef ik als geen ander 'dat het nooit meer hetzelfde zal zijn' ...

Het is een voorrecht geweest om met Eddy in het bestuur te zeten en ik hoop voor onze bestuursploeg en voor de hele vereniging dat we zullen blijven verder werken in de geest die Eddy al die jaren in de V.v.N.K. gebracht heeft. Het wordt niet gemakkelijk om hem te vervangen, ik zou eigenlijk willen zeggen: 'onmogelijk', maar natuurlijk blijft de wereld niet stilstaan en moeten we verder. We zullen dikwijls denken en zeggen: 'Wat zou Eddy ervan gedacht hebben?', en af en toe zullen we hem er zeker nog over aanspreken, want hij blijft betrokken bij ons reilen en zeilen. Zijn goede raad zal steeds welkom blijven en we zullen ons best doen om hem niet teleur te stellen.

Ik wil hiermee geen afbreuk doen aan de kwaliteiten, de motivatie en de inzet van Eddy's opvolgers in ons bestuur, en ja: 'iedereen is vervangbaar', maar ... de ene is al gemakkelijker te vervangen dan de anderen. We mogen van de nieuwe mensen niet verwachten dat ze alles vanaf het begin even goed kunnen doen als Eddy, en zij mogen natuurlijk ook eigen accenten leggen. Ik hoop dat jullie allemaal wat begrip zullen hebben als er af en toe iets niet optimaal loopt: 'enkel wie niets doet, kan geen fouten maken', en dan nog ... misschien is 'niets doen' dan wel de grootste fout!

Maar ... genoeg zelfbeklag ... de bedoeling van dit stukje is om hulde te brengen aan de vele jaren dat Eddy zich met hart en ziel gewijd heeft aan onze vereniging. Hoeveel jaren? Niemand die het juist weet ... zelfs Eddy niet. Het moet ergens tussen 30 en 35 jaar zijn, in die tijd heeft onze vereniging meerdere malen een metamorfose ondergaan. Wat in 1973 begonnen was met een gespecialiseerde show met 400 vogeltjes, is door verschillende stadia heen uitgegroeid tot een show die in vele landen omschreven wordt als 'het wereldkampioenschap van de kleurkanaries'. De show is het

hoogtepunt in ons werkjaar, maar ook de manier waarop we als vereniging werken, zowel naar de leden toe, als puur op wettelijk vlak, is door de jaren heen enorm geëvolueerd. Voor mij is Eddy de V.v.N.K.. Toen ik in de herfst van 1994 na een onderbreking van 5 jaar (omwille van een job in Neder-

land) opnieuw met vogels begon, besloot ik aan te sluiten bij de 'club van Geel'. Ik betaalde mijn lidgeld aan Maurice Vandenberg, bestelde ringen en ging naar mijn eerste vergaderingen in het Wijnhuis. Ik had dan altijd een stukje papier bij en nam nota's en vanuit de bestuurstafel hadden ze dat gezien. Ze moeten gedacht hebben: 'Hola, dat is er ene die kan schrijven, laat ons die maar in ons bestuur vragen!'.

Rik Eysermans was toen nog voorzitter en aangezien Rik en mijn leermeester André Henskens regelmatig bij elkaar over de vloer kwamen, had ik van André al gehoord: 'Ze gaan u bij het bestuur vragen ...'. Enkele weken later kwamen Rik en ik denk Ronny Van Vlasselaer, die bij mij in de buurt woonde, op bezoek en ... ik werd lid van het bestuur. Eddy was er toen natuurlijk al ... Eddy was er altijd, in mijn beleving.

Jullie hebben dit waarschijnlijk ook al wel meegemaakt, of het nu op het werk is, of met de hobby te maken heeft, of in de familie, ... het maakt niet uit: wanneer bepaalde mensen het woord nemen, dan wordt het stil en dan luistert iedereen aandachtig. Soms heeft dit te maken met hiërarchie (als de baas wat zegt ...), meestal heeft

het te maken met het feit dat eenieder weet dat wanneer zo iemand het woord neemt, er zinvolle en weloverwogen dingen uit zijn/haar mond komen. Zo heb ik Eddy altijd gekend, vanaf het begin. Zonder groot-spraak, maar altijd 'to the point' ('boenk erop' zou men in de Kempen zeggen). Nooit zou Eddy zijn mening willen opdringen, maar slechts zeer zelden kon je iets inbrengen tegen wat hij zei en de argumenten waarmee hij het ondersteunde. En als dat dan toch eens gebeurde, dan was Eddy ook de eerste om te zeggen: 'Je hebt gelijk!' en dan paste hij zijn mening aan. Eddy is voor zover ik weet nooit een uitdaging uit de weg gegaan, en in de bijna 20 jaar dat ik in het bestuur zit, hebben we er een aantal gehad: de verhuis naar Mechelen omdat het cafetaria van de school in Geel te klein geworden was voor onze show (en omdat de reglementen voor organisatie van een event in een cafetaria, in de nabijheid van een keuken, veel strenger geworden waren), ons bijna-bankroet toen Marc Vandesande er met al het geld van onze verenging vandoor was, de verhuis naar Leuven omdat om 'politieke' redenen Studio 100 bijna een heel jaar de Nekkerhal ging huren, terwijl alle 'normale' huurders gewoon op straat gezet werden.

In al die situaties heeft Eddy zich positief opgesteld, heel goed wetend wat op ons afkwam maar bereid om er tegenaan te gaan en nog maar eens een tandje bij te steken, om er het beste van te maken. Eddy wou nooit op het voorplan staan, hij was ondervoorzitter tegen wil en

dank, hij wou dat niet echt, maar aanvaardde de functie omdat we erop aandrongen wegens 'zijn staat van verdienste'. Hij wilde het nooit gehoord hebben, maar Eddy was en is een voorbeeld voor ons allen.

Toen we onverwachts Herman en Door verloren in ons bestuur, hebben we ons voorgenomen dat we voor elk bestuurslid de taken goed moeten documenteren zodat in principe, iedereen de taken van een ander kan overnemen wanneer die andere niet beschikbaar is, hetzij door ziekte, noodgeval of weet ik welke reden ... het hoeft daarom niet steeds 'het ergste' te zijn. Wel, ik kan jullie zeggen dat we nog niet rond zijn met de beschrijving van de taken van de verschillende bestuursleden. Maar ... bij Eddy is dit niet nodig: hij heeft zelf sinds jaren alles wat hijzelf moest doen maar ook wat van anderen verwacht wordt op onze show, in detail gedocumenteerd. Sinds jaren lag een gedetailleerd draaiboek klaar, Eddy heeft zelf gezorgd dat zijn opvolgers alle nodige informatie hebben om mee verder te gaan. Van iedereen in ons bestuur kent Eddy zonder twijfel het hoogste aantal leden en medewerkers, met naam en toenaam. Het gebeurt me regelmatig dat ik mensen ken, maar niet meer op de naam kan komen. Eddy kent ze wél, en dan zeker degenen die

op de show in de voorbije 35 jaar komen helpen zijn. Ik was er nooit zelf veel bij betrokken – jullie weten wel dat ik twee linkse handen heb, dus laat mij maar wat administratief werk doen – maar ik kan me voorstellen dat het aangenaam was om in Eddy's team te werken: Eddy kan mensen motiveren, is steeds bereikbaar ingeval van problemen, zal tussenkomen wanneer het nodig is, en ... is dankbaar voor het geleverde werk. Iedereen die 's avonds zijn badge binnen levert, krijgt te horen: 'Bedankt, hé! Tot morgen ...'.

Ik denk dat het voor Eddy zelf niet gemakkelijk geweest is om deze beslissing te nemen. Hij was er steeds met hart en ziel mee bezig, en ik kan jullie verzekeren dat hij er maanden op voorhand wakker van lag, letterlijk. Toen Gerry op de Technische Dag van september 2014 een oproep deed voor meer medewerkers, had Eddy daar al enkele nachten slaap voor gelaten: hij kwam nog veel mensen tekort, hoe moest hij dat gaan oplossen? Ook tijdens onze showweek was Eddy er elke dag: hij is al jaren degene uit ons bestuur en kortom uit onze vereniging die het meeste uren achter zijn naam heeft. En ook in die week werd niet veel geslapen.

Dat is nu net wat er teveel aan geworden is: de stress, de slapeloze nachten eisten van jaar tot jaar meer van de gezondheid van Eddy. Vier jaar geleden moest Eddy een ingreep aan zijn hart ondergaan, één week voor de show: hij had alles klaar gemaakt en aan ons uitgelegd, want ... je wist maar nooit. Ook dan was Eddy niet weg te slaan op onze show: hij moest niet komen helpen, en hij ging dat ook niet doen, maar hij kon niet gewoon thuis zitten terwijl de show aan de gang was. Dus kwam Nieke bijna elke dag met hem langs en kon hij toch nog zijn steentje bijdragen. Voor ons was het toen een hele geruststelling dat Eddy er gewoon 'was': mocht er ergens iets mislopen, mochten er vragen zijn ... hij was er en zou ons wel uit de nood helpen.

Maar elk jaar werd de last groter en hij voelde zelf aan dat hij zijn gezondheid niet op het spel mocht zetten, en de fakkel moest doorgeven. Hij had af en toe al wel 'een ballonnetje opgelaten' maar we lachten dat weg of we deden of we het niet hoorden: we wilden hem niet verliezen. Ook toen we op het Spaans kampioenschap waren begin december en Eddy me vertelde dat hij ons 's avonds bij het eten wat ging vertellen, wist ik wat er ging komen en zei ik nog: 'Ja maar, dat gaat nog niet, hé, Eddy ... de anderen zijn er nog niet klaar voor!', waarop hij tamelijk kordaat reageerde en aangaf dat hij er moest mee stoppen, dat het té zwaar werd. Ik begreep meteen dat het ernst was en dat Eddy ook dit – zoals alles – heel lang en grondig overwogen had. Ik heb niet verder aangedrongen ... ook nu

had Eddy gelijk!

Maar ... en dat is dan toch het goede nieuws ... we zijn Eddy niet helemaal kwijt. Hij zal nog wel komen helpen op onze show, maar als medewerker, niet als bestuurslid die de verantwoordelijkheid voor zijn taak moet dragen. Vanuit het bestuur zullen we altijd nog Eddy's goede raad mogen en kunnen inroepen. En hij heeft al aangegeven dat hij heel graag samen met Nieke aan de nevenactiviteiten die we soms met ons bestuur organiseren, zal deelnemen. Immers, de V.v.N.K. en de kleurkanaries zijn een groot deel van Eddy's leven, een groot deel van zijn vrienden kwamen langs daar in zijn leven, en dat zal zo blijven.

Ik hoop en neem aan dat Eddy in de toekomst ook nog van de partij zal zij op onze bezoeken aan Reggio of andere shows – zodat ik geen andere kamergeenoot moet gaan zoeken! – en hij zal ook steeds bereikbaar zijn voor wie hem wat wil vragen over de vogels. Want, Eddy wordt nu ook de privé-coach van Gerry! Jullie hebben er wellicht al wel wat van gelezen of foto's van gezien: de lipochroom rood kwekers zullen het onderste uit de kan moeten halen. Waar de voorbije jaren twee monumen-

ten op het vlak van lipochroom rood – Raymond Stessens en Eddy Vaes – afgehaakt hadden en recenter ook Frans Schobbe 'met kanariepensioen ging', zien we nu dat zij een tweede leven beginnen: Raymond die nu aan de zee woont als coach van Alain Coudeville, Eddy als coach van Gerry en Frans als coach van zoon Harry! Als dat maar niet voor teveel gensters in ons bestuur zorgt!

Eddy, ik ga langzaam aan met mijn verhaal stoppen, maar niet zonder je uit mijn persoonlijk naam, uit naam van het bestuur en uit naam van de hele vereniging hartelijk te danken voor al die jaren dat je het beste van jezelf gegeven hebt voor onze mooie hobby en de uitbouw van onze vereniging. Ik meen het: het is een voorrecht om met iemand als jij te mogen samenwerken, want dan weet je dat je in een winnend team zit. We gaan je missen, maar we gaan ook zeer dikwijls aan jou denken en ons afvragen: hoe zou Eddy hierop gereageerd hebben? En zolang we dat doen, blijven we op de goede weg!

Bedankt, vriend, en blijf kort bij ons in de buurt!

Désiré

Weer een vrij man

Het was 2011 dat ik werd gevraagd door de gezamenlijke Bonden van België en Nederland om mij kandidaat te stellen voor het COM hoofdbestuur.

Nauwelijks op de hoogte over hoe men op dat niveau functioneerde heb ik mij beschikbaar gesteld om "mijn contributie aan de liefhebberij te betalen". Zelf een campagne opgezet en bijna de gehele wereld overgegaan om bij de leden van COM Mondiaal steun te krijgen. Zoals u weet is dat gelukt.

De president van het hoofdbestuur was niet blij en heeft zowat alles geprobeerd om een goed functioneren te beletten. Tot dat moment werd het secretariaat van de COM door het bureau van de FOI verricht. De toenmalige secretaris verrichtte het werk voor de OMJ en dat was voor de OMJ zeker naar tevredenheid. Hoe men heeft geaccepteerd, dat het secretariaat door de president werd gevoerd, is mij onduidelijk. Immers in ieder bestuur probeert men een aantal taken te splitsen om daarmee te voorkomen dat er zaken gebeuren die aan de rest van het bestuur onttrokken worden. Zo werden er geheel geen notulen van vergaderingen en bijeenkomsten gemaakt. Nog onbegrijpelijker. Hoe kan men ook dat accepteren? Goed, ik was secretaris en doe mijn werk op mijn manier en op een zodanige manier dat ik ook een ander graag zie functioneren. Ik nam contact op met de leden om te vernemen welke punten er speelde, bevestigde binnengekomen mails of brieven, vroeg de medebestuurders naar agendapunten voor vergaderingen en ga zo maar door. Dat laatste niet geheel naar tevredenheid van de president die zelf

wilde bepalen welke gesprekspunten er op de agenda kwamen en wanneer.

Het werd mij snel duidelijk dat het ontbreken van notulen werd gebruikt om gedane beslissingen achteraf anders uit te leggen of geheel anders te doen zijn. Zaken die niet besloten waren, waren achteraf ineens wel besloten. Zo vroeg ik aan mijn medebestuurders welk land de WK van 2016 ging organiseren. Daar was nog geen besluit over genomen, vernam ik van enkelen. Maar later bleek ineens dat deze aan Portugal was toegekend. Wanneer dat besluit genomen was kon men niet zeggen.

Tijdens de vergaderingen bleek al snel dat de president zich meer rechten toekende dan de andere leden. De samenwerking met de OMJ was gespannen. Er werden besluiten genomen waarin de CD (Commission Directeur) niet werd gekend. Bovendien was ik verbaasd dat de regels uit de statuten en reglementen niet werden nageleefd. Tja, als Noord-Europees moet je dat maar heel erg ruim zien en je niet al te druk maken. Bij onderlinge gesprekken werd het functioneren van het CD door mij nog wel eens besproken. Teamwork vind ik belangrijk, maar daar moest ik maar niet op rekenen. 'Ieder zat er voor zichzelf', werd mij medegedeeld en dat heb ik later zeker kunnen ervaren. Kortom een clash der culturen.

In de vele onderlinge gesprekken kwam ook het onderwerp "vuile handen" langs. Men achtte het een noodzakelijkheid dat op dit niveau besturen soms vraagt om "vuile handen". Iets wat ik gelukkig niet heb en ook niet graag zou willen krijgen. Met een open vizier ieder tegemoet treden. Dan hoeft je je nooit te verbergen.

Vanzelfsprekend gaf ik verslag aan mijn achterban over de gang van zaken. Volstrekt onbegrip over dit functioneren van een bestuur waar men hoog naar opkeek. Helaas, het was niet zo, zoals wij er in Noord-Europa over denken en doen. Wat ik heel erg teleurstellend vond, is dat er maar weinig respect voor vele COM leden aanwezig was. Een kleine groep werd betrokken bij besluitvorming en daar vocht ik tegen. U begrijpt het al, het werd meer en meer een vechtbestuur. Gelukkig had ik steun binnen het bestuur en was er met enkele een vriendschappelijke relatie aanwezig.

Ik hielp eenieder zoals ik ook graag geholpen wordt, hetgeen zeker extra tijd kostte. Maar achteraf gezien heb ik alles gedaan wat ik kon doen. Prioriteiten gesteld om mijn werk voor de COM voor te laten gaan. Mijn hobby kwam steeds meer in de knel, helaas. Als enige echte vogelweker in het bestuur moest er ook in de broedperiode van huis gegaan worden. Een gruwel voor iedere hobbyist. Ook in het najaar liep het vaak klem. Zo ging ik afgelopen jaar een achttal dagen voor het inkooien van Leuven mijn vogels netjes maken. Ik zag ze pas voor

de eerste keer nadat ze in de kooien waren gegaan. Witte nagels enzovoorts werden op dat moment nog opgemerkt. Désiré bleek gelukkig bereid nog wat wijzigingen in de inschrijving aan te brengen. Het tweede deel van december was ik drie hele dagen thuis! En de afgeblokte woensdagmiddag om de vogels voor de WK te kuisen werd ingenomen door Turkije, die geheel tegen ons advies in, met bijna 500 vogels op Schiphol stonden. Eén man met 500 vogels terwijl er maximaal vijf per passagier werden toegestaan! De papieren waren ook niet in orde, enzovoorts. Men mocht er niet in en kon weer terug.

Ik kreeg de schuld van de Turkse delegatie ondanks dat ik er alles bij elkaar twee weken tijd aan had besteed inclusief een bezoek aan het Ministerie van Economische Zaken en Landbouw te Den Haag.

Er werd van alle kanten beroep op mij gedaan inzake de Wereldshow. Geen minuut bleef er over. Tijdens het WK te Rosmalen moesten er allereerste scherven geveegd worden. Niet mijn taak. Maar wel nodig. Ook ik wilde een fantastische show voor de Nederlandse Organisatie. Het was ons feestje en onze liefhebberij die aan de wereld getoond werd.

Wij kunnen terugzien op een fantastische Show. Hopelijk wacht COM Nederland niet te lang om weer een WK aan te vragen. Dit jaar kan men zich kandideren voor 2020.

Sportief gezien ben ik heel erg tevreden. Na Bari met zeven wereldtitels bracht dit jaar mij maar liefst zes wereldtitels. Vanzelfsprekend was ik echt blij toen ik dat vernam. Tijdens het WK was ook het Congres van de COM met de verkiezingen. Ik had mijn werk voor zover moge-

lijk gedaan. Vanuit mijn tegenkandidaat was er een zeer goede organisatie ter verkrijging van stemmen verricht. De president had zijn zaakjes goed voor elkaar. Zelfs op het laatste moment werden nog allerlei maatregelen genomen. Zo kon vanwege problemen binnen COM, Hongarije niet aan de stemmingen deelnemen maar werden er via een onderlinge regeling met de president zaken geregeld. De papieren zijn nog steeds niet in orde. Ik miste één land dat overgelopen is. De verkiezing werd verloren. Met trots zie ik terug op wat ik toch nog voor de COM leden heb kunnen doen. Maar ik ben weer een vrij man. Ik heb mijn hobby terug.

De afgelopen weken zijn er natuurlijk zaken moeten worden afgerond en ik ben nog niet klaar. De druk is echter weg. Ik ben niet lang op het Congres nagebleven. Grote kerels die de tranen de vrije loop lieten, was voor mij te zwaar om aan te zien. Ik ben dankbaar voor de vele steunbetuigingen die ik tijdens mijn werk en erna ontvangen heb. Hartstikke fijn!

Wij, zeg maar de minderheid binnen de COM, moeten zich wel gaan organiseren en op een langere termijn gaan voorbereiden om weer terug in de COM leiding te komen. Wij vinden het allemaal niet zo belangrijk. Maar het is het echter wel. Nederland en België, landen met de meeste leden, landen die er vanaf het begin bij zijn, met een aloude vogelcultuur ... wij moeten trots op onszelf zijn en ons niet laten "piepelen". Ik zei tegen een Belgische bestuurder: "Je hebt pas verloren als je er niets van geleerd hebt".

Ik hoop, dat wij er met zijn allen wat van geleerd hebben.

Nogmaals dank voor uw steun, Constant van Santen

Constant,

In naam van al onze leden wil ik je hartelijk danken voor wat je binnen de COM gedaan hebt, ook voor onze vereniging. Ik heb het jou al laten weten, maar wil dit nog eens herhalen voor alle leden: er zijn vele jaren geweest waarin de V.v.N.K. slechts éénmaal per jaar wat hoorde van de COM en dat was toen onze contributie moest betaald worden.

Toen jij er was, kreeg ik regelmatig informatie of vragen naar informatie. Kortom er was een samenwerking en zo zou het mijns inziens moeten zijn. We weten dat je het niet gemakkelijk gehad hebt, vanaf de eerste minuten dat je voor het COM bestuur verkozen was, maar je hebt doorgezet in de hoop je steentje bij te dragen aan een betere werking van de COM. Tot op het einde heb je tegenstand ondervonden, niet omdat je je werk niet naar behoren deed, maar wél omdat je tegen de gevestigde waarden durfde in te gaan.

Bedankt! We zullen nu moeten afwachten hoe je opvolgster de zaken aanpakt, en welke vrijheid zij mag, kan en wil nemen ...

Désiré

	GOUD	Zilver	Brons
Heiler Elke	6	4	1
Van Den Broeck Gustaaf	5	4	3
Van Santen Constant	5	2	7
Van Lent Ton	3	4	3
Kristel Rob	3	2	1
Noël Désiré	3	1	0
Bernaert Steven	3	0	0
De Jong Maurice	2	4	4
De Jong Sjaak	2	2	2
Kaboord Cees	2	2	2
Schapmans Jos	2	2	1
Mariën Gilbert	2	2	1
Verswijvel Werenfried	2	1	1
Mertens Gerry	2	1	0
Tijhuis Anton	2	1	0
Van der Poll Roel	2	0	0
Schepens Etienne	1	3	3
Blondeel Jean-Pierre	1	2	0
Egelmeers Wim	1	2	0
Koevoets Johan	1	1	1
Ververs André	1	1	1
Buyens John	1	1	0
Van Gompel Bruno	1	1	0
Verhecken Daniel	1	1	0
Eysermans Rik	1	0	1
Clijmans Kevin	1	0	0
Verhecken Patrick	1	0	0
Van Ruiten Rinie	1	0	0
Druyts August	0	2	0
Sneyers leo	0	2	0
Groenendaal Gerry	0	2	0
Delsasso Ben	0	2	0
Sprenkels Domien	0	1	4
Segers Dirk	0	1	1
Wolfs Jo	0	1	0
Van Dijck Eddy	0	0	2
Vetters Alfons	0	0	1
Ijpelaar Dick	0	0	1
Totaal	58	55	41

Succes voor VvNK leden in Rosmalen

Het WK 2015 in Rosmalen is een groot succes geworden voor de V.v.N.K. leden. In het overzicht op deze bladzijde kunnen jullie zien dat wij niet minder dan 154 medailles behaalden bij de kleurkanaries, een fantastisch resultaat!

We zullen onze 28 (!) wereldkampioenen huldigen tijdens de ledenvergadering van 29 maart aanstaande. Proficiat aan alle winnaars! En ... voor degenen die er dit keer niet bij waren: de moed niet opgeven, de kweek is weer begonnen en iedereen vertrekt weer vanaf nul!

Volgende afspraak: Porto 2016!

Lezing december 2014: de rode kanarie

Het ontstaan van de Kanarie

Om een goed beeld te krijgen van het ontstaan van de rode kanarie werd eerst stil gestaan hoe de kanarie naar Europa is gekomen.

Het houden van vogels als gezelschapsdier is al eeuwen oud. Al op wandschilderingen van Egyptenaren kwamen reeds afbeeldingen van vogels voor. In de 14e eeuw ontdekten de Spanjaarden de Kanarische eilanden. Omstreeks 1500 werd de kanarie door de Spanjaarden uit de Kanarische eilanden meegenomen. De kanaries waren vooral populair onder de adel. De eerste beschrijvingen van de gedomesticeerde kanarie dateert van de periode rond 1600. Het suikervogeltje werd door Conrad Gester beschreven in een grote dierkundige encyclopedie. Een betere en uitgebreidere beschrijving dateert van

1858 door Karl Bolle. Dit naar aanleiding van een reis naar deze Kanarische eilanden.

De wilde kanarie werd door Spaanse monniken gedomesticeerd. Vanuit Spanje werd de kanarie door handel in Europa verspreid. De kanarie werd vooral gekweekt en verhandeld als zangvogel. Zo kwam de zangvogel via Italië door handelaren naar het Harz gebergte in Duitsland. Door cultivering en selectie ontstonden vervolgens ook Postuur en Kleurkanaries.

In Vlaanderen werden tijdens de Spaanse overheersing uit kleurafwijkende variëteiten zoals geelbonte en gelige exemplaren, de eerste kleurkanaries ontwikkeld. Ze selecteerden vooral op felgeel en grootte, waardoor de 'Grote Gentse vogel' ontstond.

De rode kanaries verschenen pas in de 20ste eeuw door inkruising van de Kapoetsensijs (*Carduelis Cucullatus*), door de Duitser Hans Duncker (ca. 1925). De kapoetsensijs is een Zuid-Amerikaanse sijsachtige uit Colombia en Venezuela. Door de rode kanarie nam de populariteit van de kanarieteelt een belangrijke sprong.

Het theoretisch kader

Kleurkanaries worden afhankelijk van hun bezit aan kleurstoffen in de bevedering ingedeeld in twee hoofdgroepen: De melanine vogels en de lipochroomvogels. Als gevolg van de afwezigheid van de enzymfactor, zijn de melaninen bij lipochroomvogels niet zichtbaar in de bevedering. De melanine is de donkere kleurstof welke als pigment kleur in de bevedering van de

kanarie voorkomt. Deze kleurtinten komen als zwart, donkerbruin, rood bruin, licht bruin en nog lichter voor.

Als gevolg van de afwezigheid van de werking van de enzymfactor, zijn de melaninen niet zichtbaar in de bevedering. De snavel, nagels en poten moeten vleeskleurig zijn. Het begrip: intensief en schimmel, bepaalt de klasse van deze soort met een rode of ivoor rode ondergrond. Deze begrippen worden eerst beschreven, gevolgd door de lipochroomkleur rood.

De rode kleur moet een zuivere, diepe en egale lipochroomkleur in de gehele bevedering, met inbegrip van de vleugel- en staartpennen bij de schimmels en de intensieven, zijn. We zoeken naar een zuivere kleur, perfect egaal en maximale hoeveelheid kleur op alle gewenste plaatsen.

De fouten die vaak voorkomen voor bij de rode vogel zijn: Niet zuiver van tint, niet diep genoeg van tint, penne te licht gekleurd, twee kleurigheid, de stuit is te licht, niet intensief genoeg bij intensieven. Schimmel onder aan de stuit. Geen goede schimmelverdeling of te weinig of juist te veel op een

plaats bijschimmels. Schimmelkrans in de nek.

De lengte moet tussen 13 en 14cm van de top van de kop tot aan het einde van de staart. De kanarie moet een ronde en brede kop hebben. Een korte kegelvormige snavel breed aan

de basis, helder en goed gecentreerd oog. Nek goed gevuld en in harmonie met het lichaam. Brede, volle rug die een geheel vormt. De vleugels zijn gelijk en sluiten symmetrisch aan op de stuit. Afgeronde brede borst. Lijf niet gedrongen noch te dun, harmonisch aansluitend aan hals en hoofd zodat een indruk van sierlijkheid en schoonheid ontstaat. Staart niet te lang of te kort, 1/3 van de lengte van het lijf en in verhouding met de lengte van het gehele lichaam.

Robuuste en stevige poten, met sterke tenen die de zitstok stevig omvatten. De bevedering bestaat uit veren en slagpennen. Ze moeten volledig, intact, eenvormig, glad, strak en glanzend zijn.

De rode kanarie wordt gekeurd in schaal 2. Lipochroom met geel/rood/mozaiek.

De kleur wordt beoordeeld in de Lipochroom maximaal 29 punten en de verschijningsvorm maximaal 24 punten. Totaal wordt maximaal 52 punten voor kleur gegeven. Afhankelijk van het keuren van een intensieve of een schimmel vogel wordt maximaal 29/23 of 28/24 punten gegeven.

De werking van de roodfactor

De verantwoordelijke erfelijke eigenschap voor de roodfactor heeft dezelfde werking als de factor doet bij de gele kanarie. Deze zet luteïne om in kanariexanthophyl. Vanuit het luteïne wordt nu ook een deel in de dunne darm omgezet naar canthaxantine. De hoeveelheid hangt af van de omzettingfactor. Deze is erfelijk bepaald. Vanuit de lever wordt de gevormde canthaxantine over het gehele lichaam verspreid.

In de veer komen dan het gele kanariexanthophyl en het rode canthaxantine samen. Zij vormen samen de rode kleur in de bevedering. De diepte van het

rood wordt dus mede bepaald door het geel. Hoe minder geelbezit, des te dieper rood zal de kanarie worden.

Vaak worden kweekparen niet goed samen gesteld. Het roodbezit wordt dan zwakker. Genetisch is er dan vrij weinig aan te doen. Veel kwekers proberen dan door de dosering van de rode kleurstof te verhogen.

Het is echter een combinatie van genetica en voeding (kleurstof). De hogere dosering heeft dan vaak leverziektes tot gevolg of vlekkerigheid van rood bezit.

Luteine kan tevens betacaroteen omzetten in rood xantophyl. Het zit bijvoorbeeld in wortels, en boerenkool. Ook betacaroteen is synthetisch verkrijgbaar. Het zorgt voor het kleurverdiepende effect in de rode kanarie. Indien gegeven aan een gele kanarie, zal er geen omzetting naar rood plaats vinden. De kleur blijft geel.

De vererving van de roodfactor t.o.v. de wildvorm is vrij en dominant. Het symbool voor rood is r+. Gekoppeld aan het geelbezit, de afkorting is afgeleid van de roodfactor. Het is feitelijk een kapoetsensijns gen. Er is geen mutant bekend. Het gedrag is recessief.

Bevedering

De bevedering is een wezenlijk onderdeel van de lipochroom kleurkanarie. Zonder een goede bevederingstructuur zal het nooit lukken om een goede wedstrijdkanarie te kweken. Men denkt dat enkel het toedienen van kleurstof voldoende is. Dit is niet waar. Er worden teveel lipochroom kanaries waargenomen met een te lange bedering of een slechte slordige vederstructuur. Een lipochroom kanarie komt het beste tot zijn recht met een volle goed over het gehele lichaam sluitende bevedering. De bevedering moet er

zijde zacht uit zien en een beetje glanzen. Uiteraard zijn er door een goede bevedering punten te winnen. Het belangrijkste is echter dat een goede bevedering er toe kan bijdragen dat de kleur beter tot zijn recht komt.

Kleurstoffen in de bevedering

Veren kunnen bepaalde structuur bezitten die het licht op verschillende manieren reflecteert, zoals een dun laagje olie op het water dat doet.

Deze kleuren worden structuurkleuren genoemd. Structuurkleuren kunnen in twee hoofdgroepen worden onderverdeeld: de iriserende en de niet-iriserende kleuren.

De iriserende kleuren veranderen met de hoek waarmee het licht op een veer valt en zien er Metaalachtig uit. Ze worden veroorzaakt door een laagje keratine op het oppervlak van de baardjes of door kleine korreltjes melanine die in een dun laagje vlak onder het oppervlak van de baardjes zitten. In beide gevallen wordt het licht dat op de veer valt, ontleed tot de kleuren waaruit het is samengesteld voordat het naar de waarnemer wordt terug gekaatst.

Vaak zie je dat door verkeerd de vogels te wassen men de keratine laag van de vogel afwast. De vogel verliest dan zijn glans. Het optisch diepe rode effect verliest dan aan kleurtint. Een goede badwaterstelling is glycerine en birdyl. Dan wat water goed afspoelen.

De niet-iriserende kleuren komen tot stand doordat het licht wordt verstrooid wanneer het door zeer kleine, met lucht gevulde holten in de keratine van de baarden valt. Zij veranderen niet met de invalshoek van het licht.[1]

Als via de voeding carotenoïden worden opgenomen dan kan de kleurkanarie deze onder invloed van een enzymwerking omzetten in een kleur. De carotenoïden komen dan voor in de hoornlaag (cortex) van de veer, in de huid, het vetweefsel, de lever en de eidooier.

De kleurafzetting van de carotenoïden in de bevedering vindt plaats in het allereerste beginstadium van een in ontwikkeling zijnde veer. Daar zet de carotenoïde zich af in zeer kleine vetkorreltjes. Gedurende de verdere groei verspreidt de kleurstof zich gelijkmatig over de veer.

Het kweken van rode kanaries

Oktober! Het is weer TT tijd. De vogels staan op de wedstrijden en tonen zich van hun beste kant. Maar voor het over is zullen de rode kanaries geboren moeten worden en volwassen worden. De vogels dienen op kleur worden gebracht en wedstrijd-klaar worden gestoomd. Hoe gaat dat dan in de praktijk? Wat moeten we daarvoor doen?

De kweek begint altijd direct op het moment dat je ermee ophoudt. Altijd het hele jaar door

dus. De vogels moeten in conditie komen. Goede verzorging. Vers water. Het beste voer. Elke dag eivoer. Regelmatig vitamines. Maar vooral veel rust en een relatief donkerdere omgeving. Het True light wordt vervangen door normaal TL licht. Zorg ervoor dat de vogels niet direct het licht op zich krijgen. Zeker geen zonlicht. Met doeken tussen de TL en de vogels in moeten de vogels van het TL licht worden afschermt. Het is in de volière dan donkerder. Dat is niet erg. Vogels kunnen heel goed zien. Zeker het zonlicht maakt dat de vogels lichter opkleuren. Dat maakt ze ongeschikt voor de wedstrijden. Eenmaal lichter van tint krijg je de diepe rode kleur er nooit meer bijgevoerd. De vogels kunnen in sommige gevallen wel te paars worden. Dat is niet erg. Dan nemen ze het roodvoer genetisch dus prima op. Door de vogels aan rechtstreeks licht bloot te stellen trekt de paarse kleur weg en wordt het paars lichter naar goed rood.

Iedere rood fokker zal zijn eigen mengeling maken van het rood voer. De een voegt het rood aan water toe en de ander aan het droog voer. In het water ben je in ieder geval zeker dat het rood wordt opgenomen. Het is echter een vreselijke troep. Werkelijk alles komt onder het rood te zitten. Als je goed eivoer neemt en dat een beetje met wortel of appel of broccoli met wat extra ei mengt en daar dan het rood onder mengt, eten de vogels het ook graag. Dan nemen ze het rood prima op en is het niet zo smerig in je hok. Zelf gebruik ik een mengeling van Canthaxantine en Bogen Rood. Ik gebruik de Canthaxantine van DSM. Deze heeft een iets dichtere samenstelling van rood. Het rood is donkerder dan andere soorten Canthaxantine. De juiste dosering is voor iedereen anders. Door jarenlang experimenteren krijg je de juiste sa-

menstelling. Er zijn kwekers die stoppen met voeren als de jongen groot zijn en naar de TT gaan. Het is beter om tot de laatste wedstrijd gewoon rood te blijven voeren. Bij verenverlies komt er anders een kleurloze veer terug.

Wellicht het belangrijkste is om tot op de gram altijd dezelfde eivoer samenstelling te maken en tot de milligram hetzelfde rood te geven. Variatie hierin kan kleurverschillen opleveren. Vanaf het moment dat de eiproductie opgang komt dienen de ouders al het rood te krijgen. De ouders moeten wennen aan het rood eivoer. Door jarenlang doorselecteren kweek je vogels die het rood extreem goed rood opnemen. Er zijn vogels ver-

krijgbaar die je een hele pot kunt voeren en vervolgens toch oranje blijven. Zorg ervoor dat je een goed soort vogels krijgt en de lichtere exemplaren weg doet. Hoe mooi deze ook van vorm is. Zeer strenge selectie is essentieel.

Teveel rood voeren is bijzonder slecht voor de lever. Vanuit de lever wordt de gevormde Canthaxantine over het gehele lichaam verspreid. Daarom krijgt de lever een flinke klap te verwerken. Vaak zie je sterfte bij de jonge vogels. De jongen hebben dan op de plek van de lever een zwarte stip. Er zijn van alle middeltjes verkrijgbaar om de lever te beschermen. Bij sommige dierenartsen is een geel poeder verkrijgbaar dat speciaal ontwikkeld is om de lever te beschermen.

Er wordt door sommigen beweert dat je enkel óf goede intensieve óf goede schimmel vogels kunt kweken. Dat is onzin. Bij een goede vererving kunnen er altijd goede nakomelingen komen van zowel schimmel als intensief. Je kunt schimmel x intensief of intensief x schimmel kweken. Zelfs intensief x intensief. Hierdoor krijg je een diepere lipochrom. Je kunt natuurlijk schimmel x schimmel kweken maar dan gaat dat toch ten koste van de lipochrom en vaak hebben de nakomelingen dan teveel schimmel.

Zeer belangrijk is de bevedering. Een strakke bevedering zorgt voor een mooie schimmelverdeling of een mooi optisch effect van de lipochrom kleur. Een gezonde vogel gaat een beetje glanzen. Door de vogels na het kweekseizoen elk dag te laten baden zorgt ervoor dat de vogel zijn verendek goed onderhoudt. Tot slot zijn er de wedstrijden. Het is belangrijk dat je een vogel naar een tentoonstelling goed brengt. Het begint al met een nette goed geverfde kooi. Een mooie strakke witte achtergrond zorgt er al voor dat een rode vogel goed tot zijn recht komt. Uiteraard dient de vogel er netjes uit te zien ook tenen en benen netjes vleeskleurig te laten tonen. Je kunt een vogel een week voor de TT wassen. Er zijn verschillende middeltjes, shampoos en methoden voor. Belangrijk is echter wel dat je niet teveel shampoos gebruikt en de keratine laag van de veer afwast. Het duurt altijd enige dagen voor de veer weer een nieuwe glans laag heeft aangeemaakt.

Tot slot

Rode vogels kweken kan iedereen. Het aanbod is groot. De rode kanarie spreekt veel liefhebbers aan. Door de grote vraag is het echter ook een gegeven dat er veel aanbod op de markt komt. Dubieus van herkomst en doorfok. Vaak alleen

maar goed rood gemaakt met kleurstof. De vogels zijn vlekkelig of niet zuiver intensief. Als je er dan mee gaat kweken dan is de sterfte onder de jongen groot en de nakomelingen nemen het rood niet zo goed op. Het is beter om enkele goede exemplaren aan te schaffen van een goede kweker.

Harry Schobbe

Trip naar Antequera

Dit jaar hadden we ons groepje opgesplitst: een aantal mensen gingen zoals steeds naar Reggio, en een aantal gaven er de voorkeur aan nu eens naar het Spaans kampioenschap in Antequera, in de buurt van Malaga, te gaan kijken. Er waren er ook twee - en die moeten dan wel veel vrije tijd hebben - die aan BEIDE reizen deelgenomen hebben.

Aangezien ik enkel naar Spanje meereisde, is dat ook het enige waarover ik jullie wat kan vertellen. Vooreerst even verduidelijken dat er in Spanje twee nationale kampioenschappen zijn: eentje in het Noorden en eentje in het Zuiden. Wij waren dus naar het zuiden vertrokken en hebben er dan ook met volle teugen van een heerlijk zonnetje genoten.

Antequera bracht een mooie en erg verzorgde show: een prachtige zaal, alle materiaal voor standen - zowel commerciële standen als vogelverkoop-

standen - waren in datzelfde materiaal opgetrokken. Een heleboel vogels en - dat vond ik dan speciaal interessant - héél wat gele vogels! Inderdaad, in het zuiden van Spanje is er een kleurkanarieclub waarin ALLE leden gele kanaries kweken, sommige ook geel ivoor. Het is geen enorm grote club, ongeveer 22 leden, maar samen kweken ze ongeveer 7.000 gele kanaries! We hoorden dat er zelfs een show was waar enkel gele kanaries tentoongesteld werden en dat daar in 2014 ongeveer 4.000 vogels te bewon-

deren waren.

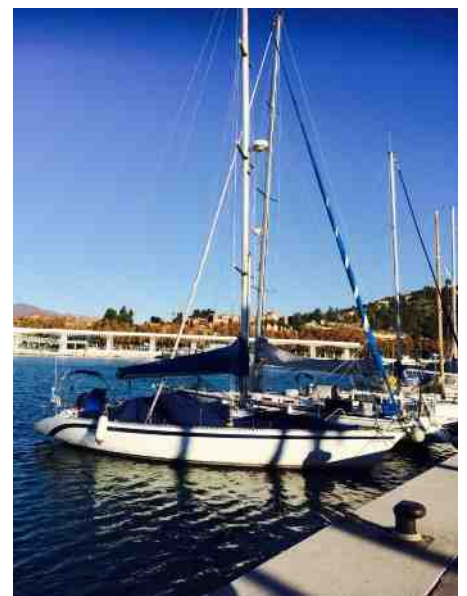
Vele van die kwekers waren ons bekend, en hebben sinds vele jaren vogels aangeschaft van Gerry, Gilbert Mariën, Rik Galle, mezelf en anderen. En er zitten echt wel heel wat kwekers bij die zeer goed weten waarmee ze bezig zijn, dat was trouwens ook nog te zien aan hun resultaten op het WK in Rosmalen. Een delegatie van deze mensen heeft onze vorige show in Leuven bezocht en hopelijk komen ze dit jaar met enkele honderden vogels naar onze volgende show!

We hebben een dag op de show rondgelopen, dan gingen we even langs het hotel om ons op te frissen en daarna de stad in op zoek naar een restaurantje. Het was één grote hekseketeel in Malaga: er was een soort braderie met honderden kraampjes en er liepen duizenden mensen op straat, tot 's avonds laat, met kleine kinderen en baby's. We stonden er verwonderd van hoeveel succes de boeken-

kraampjes hadden, bij jonge mensen. Zoals jullie kunnen zien, hebben we een restaurant gevonden waar we gewoon 's avonds buiten op straat konden eten, zij het met verwarmings-elementen tegen de muur.

Op zondag hebben we Malaga bezocht en daarvan wil ik jullie ook graag enkele sfeerbeelden meegeven. Onder een stralende zon liepen we langs de dijk en

de haven, en kwamen zo lopers aan de marathon van Malaga tegen. Hierbij ook een aantal Belgen die samen met ons op het vliegtuig hadden gezeten, en die hebben we natuurlijk aangemoedigd! We zochten onze weg doorheen

de straatjes naar de aankomst van de marathon toe, en zoals blijkt uit de foto hebben we de aankomst van op de eerste rij kunnen volgen. 2:13:09 ... goede tijd!

We trokken verder de stad in en bezochten de kathedraal, waar net een eucharistieviering begon waarin de aartsbisschop voorging. In de kathedraal stond een maquette met wel 10 verschillende kerststalletjes in een bergachtig landschap: mooi ...

Op de foto in het midden zien jullie één van de twee enorme orgels die aan elke kant van de middenbeuk hingen. Er was nogal strenge bewaking in die kathedraal en men zorgde ervoor dat mannen zonder hoofddeksel binnen kwamen en de vrouwen 'zedig' gekleed. Maar ... als er niemand keek, was de bewaker op zijn iPhone aan het tokkelen terwijl de dienst volop bezig was (nietwaar, Alain?).

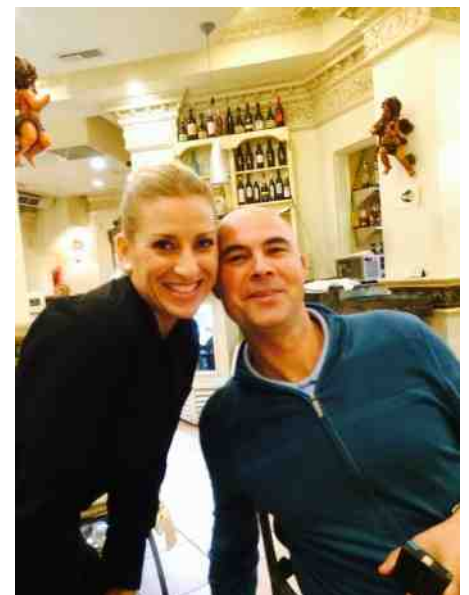

Na onze wandeling doorheen Malaga gingen we (weer op een terras onder het zonnetje) een kleinigheid eten en daarna gingen we nog even terug naar de zaal want we wilden nog één en ander oppikken. Toen dat gebeurd was, keerden we terug naar het hotel waar we de rest van onze groep vervoegden en samen nog wat gingen drinken

op het strand. Johan, de snoeper, had zich strategisch opgesteld, vlak tegen een groepje dames die een verjaardag kwamen vieren.

Het werd stilaan avond en ook in Zuid-Spanje ging de zon onder. Dus we begaven ons weer naar de stad begaven voor het avondmaal. Ook nu krioelde het van het volk. Het werd een heel tripje want de 'interne GPS' van een aantal onder ons, stuurde ons verschillende richtingen uit. Maar uiteindelijk zijn we een restaurantje binnen gestapt. Was het nu het menu dat ons daar speciaal aansprak, of zou het de dienaar geweest zijn? Ik herinner het me niet meer ... Ze ging alleszins gewillig met Gerry op de foto.

Waarom Gerry de avond ervoor geen foto gevraagd had, is me ook een raadsel ... het zal toch niet zijn omdat de dienaar toen een 30-tal jaren ouder was dan deze blonde schone?

Onze trip zat erop en 's anderendaags 's morgens vertrokken we vroeg naar de luchthaven, waar we de winnaar van de marathon tegenkwamen.

Mooie show, mooie stad, ... een weekend dat de moeite waard was!

Désiré

Retouradres:
Désiré Noël
Kapelleweg 34
2230 Ramsel

Driemaandelijks tijdschrift P408555
Afgiftekantoor 9550 HERZELE

Voorzitter
Coördinatie
sponsoring

Mertens Gerry
Kleine Pijpelstraat 23
2221 Booischot
+32(0)496 676423

Coördinatie
Communicatie

Schobbe Harry
Salviabeemd 9
6229 XA Maastricht
Nederland
+31(0)6 2481 0361

Ondervoorzitter

De Jong Sjaak
Oude Liesboslaan, 277
4839 AC Breda
Nederland
+31 (0) 765224028

Coördinatie
Huurkooien

Jacobs Jos
Leemskuilen 50
2350 Vosselaar
+32(0)14 614187

Ondervoorzitter,
Coördinatie
Catering
Materiaalmeester

Schapmans Jos
Lindestraat 20
3512 Stevoort
+32(0)11 313480

Veiligheid,
Organisatie show,
Registratie
medewerkers

Coudeville Alain
Nieuwstraat 80
8300 Knokke-Heist
+32(0)476 357097

Secretaris
Peningmeester

Noël Désiré
Kapelleweg 34
2230 Ramsel
+32(0)16 696778

Coördinatie
Keurders

Snellings Martien
Kruisstraat 31
6333 CR Schimmert Nederland
+31 (0) 454042309

Bestuurslid

Reynaerts Danny
Sint-Martinusstraat 26
3806 Velm
+32(0)475 210506

Coördinatie
lidgeld, ringen

Van Brantegem Matthieu
Kouterstraat 72
9550 Herzele
+ 32 (0)53 627557

Bestuurslid

Clijmans Kevin
Landbouwstraat 18
2360 Oud-Turnhout
+32(0)14 436906

Erebestuur: Eysermans Rik, Deyaert Wilfried, Stessens Raymond, Eddy Vaes

